

Paphiopedilum Vanda M. Pearman

TEKSTI JA KUVAT TEIJA HAAVISTO

Kevään 2020 yhteistilauksessa oli kahden luonnonlajin *P. bellatulum* ja *P. delenatii*in risteymä *Paphiopedilum Vanda M. Pearman*, jonka on rekisteröinyt S. Farness jo 1939.

Risteymän vanhemmista *P. bellatulum* kasvaa Myanmarin ja Thaimaan kalkkikivikallioilla 1000–1500 m korkeudessa, joko täydessä auringossa tai lievässä varjossa. Päivisin on 22–24 °C ja öisin 17–19 °C, talvilevon aikana 17–19 °C päivällä ja yöllä 12–13 °C. Monsuunin vuoksi toukokuusta marraskuuhun ilman kosteus on korkea. Lepokausi on jouluihelmikuussa, jolloin kastelua vähennetään minimiin ja varsinkin öisin lämpötilan tulisi laskea.

Risteymän toinen laji *Paphiopedilum delenatii* kasvaa Pohjois-Vietnamissa sekä Vietnamin keskiosissa ja Kiinan Yunnanin maakunnassa, laaksojen ja ylänköjen happamilla graniitti- ja gneissikallioilla humuksen täyttämässä halkeamissa 1000–1300 metrin korkeudessa.

Oma kasvini

Melko kookas venuksenkenkä saapui huhtikuussa 2020. Sen jäykissä, tumman- ja vaaleanvihreän kirjavissa lehdistä on kaunis, pitsimäinen kuviointi. Lehtien alapuolelta ovat tumman viininpunaiset. Kasvamassa ollut nappu ei kestänyt kuljetusta vaan kuihtui.

En heti vaihtanut kasvualustaa, sillä ajattelin antaa venuksenkengälle aikaa toipua matkasta. Kastellessa kasvualusta selvästi haisi ja ruukussa näkyi myös jotain valkoista. Heinäkuussa tarkistin ruukun sisällön:

vahtomuovin palasia ja valkoisen lahottajasiemenen peitossa olevaa kaarna. Se selitti hajun. Juuret olivat yllättävän hyväkuntoisia, paksuja, ruskeita ja karvaisia. Istutin kasvin uuteen kaarnarouheeseen, jonka seassa on hiukan perliittiä. Ruukun pohjalle laitoin hiilenpalasia ja ruukunsoraa.

Kaksi uutta versoa aloitti kasvunsa, mutta toisen kasvu pysähtyi melko pian. Kevättalvella huomasin lehtiruusuksen keskeltä pilkistävän nupun. Kukkavarren kasvaessa totesin nappuja olevan kaksi. Kukista ensimmäinen avautui 1.5.2021, kooltaan 9 x 8 cm ja kesti viisi viikkoa. Toinen nappu avautui viikkoa myöhemmin, mutta siinä ei ollut huulta.

Risteymä tuntuu olevan helppo. Se on ollut ledivalon alla telineellä, joka on ikkunan vieressä olevaa seinää vasten, joten vain ilta-aurion säteet yltävät sinne kesällä, talvella eivät nekaan. Olen upottanut ruukun veteen noin viikon välein, talvella väli on saattanut hiukan venähtää, mutta helteellä olen kastellut hiukan useammin. Aamuisin olen kevyesti suihkuttanut vettä lehdille ja kasvualustan pinnalle. Risteymävanhempien edellyttämää korkeaa ilmankosteutta en ole pystynyt tarjoamaan, myös lämmön vaihtelut ovat olleet varsin vähäisiä.

